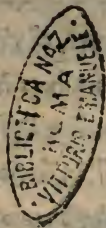

ΧΡΥΣΑ ἔφη ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ·
ἐξάκειςας, ψυχὴν ὃ πόνων ἀπὸ τῆς δὲ σώσεως·
ἀλλ' εἶργε βρωτῶν, ὧν εἶπομεν, ἔντε καθαρμοῖς,
ἔντε λύσει ψυχῆς κερῖνον, καὶ φράζου ἑκαστα
ἡνίοχον γνώμῃ σήσας καθύπερθευ ἀρίστῃ·
ἦν δ' ἀπλείψας σῶμα, ἐς αἰθέρ' ἐλθούθερον ἔλθης,
ἔσσεαι ἀθάνατος, θεὸς, ἄμβροτος, ἐκέτι θνητός.

τέλει τῆς χρυσῶν ἐπὶ τῇ
Πυθαγόρου.

Ἀρεάμωος δ' ἄρ' ὁπρώρου, ἐπείθι καὶ μετέπειτα
 Δειλὰ μὲν ἐκπρήξας, ἐπιπλάσσειο χρεῖσά τ' ἑρπετα. 83
 Ταῦτα πόνει, ταῦτ' ἐκμελέτα, τίτων χρεῖεραῖν σε.
 Ταῦτά σε αἶψα θεῖης ἀρεῖα εἰς ἵχνια θήσῃ.
 Ναὶ μὰ τ' ἀμείτερα ψυχᾷ παραδόντα τεύακτιν,
 Παγὰν ἀενάα φύσεως· ἀλλ' ἔρχου ἐπ' ἔργον,
 Θεοῖσιν ἐπιδυξάμενος τελέσαι βούτων ἢ κρατήσας,
 Γνώσῃ ἀθανάτων περὶ θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων
 Σύσασιν, ἥ τε ἔχουσα διέρχεται, ἥ τε κρατίζεται·
 Γνώσῃ δ' ἥ θέμις ἔστιν φύσιν πόδι πάντος ὁμοίω.
 ὣς τέ σε μήτε ἀελπί' ἐλπίζειν μήτε ἔλπίσθαι.
 Γνώσῃ δ' ἀνθρώπους αὐθαίρετα πῆματ' ἔχοντας·
 Τλήμονες, οἳ τ' ἀγαθὸν πέλεις ὄντων ἐκ ἐσορώσιν,
 Οὔτε κλύουσι λύσιν ἢ χακῶν παῦροι σωίεσσι·
 Τοίη μοῖρα βροτῶν βλάβη φρένας· οἳ ἢ κυλίνδροις
 Ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλα φέρον, ἀπείρονα πῆματ' ἔχοντες·
 Λυγρὴ γὰρ σωοπαδὸς ἔρις βλάβησσα λέληθε,
 Σύμφυτος, ἣν καὶ διᾷ πρὸς ἀγῶν, εἰκόντα ἢ φθίγει·
 Ζῶ πάτερ ἢ πολλῶν τε χακῶν παύσθας ἀπαντίας,
 ἢ πᾶσιν δειξάμενος, εἴω τοῖς δαίμονι χρεῶνται.
 Ἀλλὰ σὺ θάρσθαι, ἐπεὶ θεῖον γένος ἔστι βροτῶν.
 Οἷς ἱερά περ φέρεσσα φύσις δαίνυσσιν ἕκαστα,
 ὦν εἴ σοι ἔτι μέτεσι κρατήσας ὧν σε κελεύω

Οὐ πάνυ τοῖς ἀθανάτοισι τέτων πολὺ μείρα δίδωσι.
 Πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δίδλοῖτε καὶ ἑσλοῖ
 Πρὸς πίπῃς, ὧν μήτ' ἐκπλήσσει, μήτ' ἄρεάσῃς
 Εἶργε θάσσαν τὸν. Φεῦλος δ' ἦν ὥς τι λέγεται,
 Πράως ἴχ· ὃ δέ τοι ἐρέω, ὡς παντὶ τελέω.
 Μηδὲς μήτε λόγῳ σε παρείωη, μή τί τι ἐρῶ.
 Πρῆξαι μὴ δ' εἰπεῖν, ὅ, τι τοι βέλτερόν ἐστι.
 Βελύξαι δὲ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πέληται.
 Διὰ τοῖς πρῆσθαι τε λέγειν τε ἀνόητα πρὸς ἀνδρὸς.
 Ἀλλὰ τάδε ἐκτελέειν, ἅ σι μὴ μέτεπειτ' ἀνῆσθαι.
 Πρῆσσε ὃ μὴ δὲν ἴ μὴ πῶσαισιν ἀλλὰ διδασκόντων
 Ὅσα χρεῶν, καὶ Τερπνότεραν βίον ὧδε ὀφείλεις.
 Οὐδ' ὑγιείης ἄν ποδὶ σῶμα ἀμέλειαν ἔχῃν χρῆ,
 Ἀλλὰ ποτὶς τε μέτρον, ὅ σι τις, γυμνασίῳ τε
 Ποιεῖσθαι μέτρον ὃ λέγω τάδε, ὃ μὴ σ' ἀνῆσθαι.
 Εἰθίξαι ὃ δίδωταιν ἔχῃν καθάρειον, ἄθρονον.
 Καὶ πεφύλαξέ γε ταῦτα ποιεῖν, ὃ πόρῃ φθόνον ἴχῃ.
 Μὴ δαπανᾶν παρὰ καμρόν, ὃ ποῖα καλῶν ἀδαίμων
 Μὴ δ' ἀνελευθεροῖ ἴδι· μέτρον δ' ὡς πᾶσι ἄριστον.
 Γρηῃσσε ὃ ταῦθ' ἅ σι μὴ βλάψῃ, λόγισθαι ὃ πρὸ ἔργου.
 Μὴ δ' ἄπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὀμμάσι πρὸς δέξιας,
 Πρὶν ἴ ημερίων ἔργων ἥ τις ἕκαστον ἐπελθεῖν.
 Πᾶ παρέβω, ἢ δ' ἐρέξαι, ἢ μοι δέον ἔκτελέσθαι;

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ

ΤΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Θανάτῳς μὲν πρῶτα θεῶς, νόμῳ ὡς ἴσθαι
κίνηται,

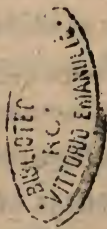
Τίμα, καὶ σέβας ὅρμον· ἔπειθ' ἥρωας ἀταυρῶς (ζων-
τὲς τε καὶ αἰχθονίης σέβας δαίμονας, ἔννομα ῥέ-
τὲς τε γονεῖς τίμα, τὲς τ' ἀγχις ἐκγεγάωτας.
τῶν δ' ἄλλων ἄρετῇ ποιεῖ φίλον ὅστις ἄριστος.
Πράξεισι δ' εἴκε λόφοις, ἔργοισι τ' ἐπωφελίμοισι.
μήδ' ἐχθαίρει φίλον σὸν ἀμαρτιάδης εἵνεκα μι-
σῶρα δύνῃ· δύναμις δ' ἀνὰ γῆς ἐγλύθι ναίει· (κρῆς
ταῦτα μὲν ἔτις ἴδι· κρῆται δ' εἰθίζεο τῷδε,
Γαστρός μὲν πρῶτιστα, καὶ ὕπνε, λαλίνεός τε,
καὶ θυμῷ. πρῆξις δ' αἰχρόν ποτε μήτε μετ' ἄλλῃ,
μήτ' ἰδίῃ. πάντων δ' μάλιστα αἰχρύνεο σαυτὸν.
εἴτα Δικαιοσύνην ἀσκεῖν ἔργῳ τε, λόγῳ τε,
μήδ' ἀλογίως σαυτὸν ἐχθρὸν ποιεῖ μηδὲν ἔθιζε·
Ἀλλὰ γινώθι μὲν ὡς θανέειν πέπρωται ἅπανσι. (ὡς
χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτῆσθαι φίλῃ, ἄλλοτ' ὀλέ-
σθαι τε θαυμονίῃσι τύχαις βροτὶ ἄλγε' ἔχουσιν
ὧν ἂν μοῖραν ἔχῃς, πρῶτος φέρε, μήδ' ἀθανάτῃ·
ἴσθαι δ' ὅτι πρὸς πεικαθόσῳ δύνῃ· ὧδε δ' φράζου.

Οὐ

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΪΟΥ

μῶς. ἔκινει μὲν τις ἐπίσταται πλῆτος χρεῖσται κα-
λῶς. ἔμπειρος, οὗ βιάσεται· εἰ δὲ μὴ, κακῶς. ἀλη-
θέστατά μοι Δοκεῖς εἶπε λέγειν. καὶ τὸ σύνολον δὲ,
τὸ ἡμᾶρ ταῦτα, ὡς ἀγαθὰ ὄντα, ἢ ἀτιμάζειν ὡς
κακὰ, τὸ τόβι τὸ τὰρξῆλον εἰς ἀνθρώπους καὶ βλά-
πτον, ὅταν ἡμῶσί τε αὐτὰ, καὶ οἶονται διὰ τέτων
μόνων εἶναι τὸ βύδαιμονεῖν, καὶ πάνθ' ἐπομνίως
πράττειν ἕνεκα τούτων, καὶ τὰ ἀσεβέστατα δι-
κύντα εἶναι. Ταῦτα δὲ πάχιστα διὰ τὴν τὴν ἀγαθὴν
ἄγνοιαμ.

Τέλος Κέβητος πίνακος.

τῶν ζῴων ὅτε κακόν, ὥσπερ οὐδὲ τὸ τέμνην καὶ καίειν
 ἐν τοῖς ἀεθέρεσσι ὅστι νοσοῦν, καὶ ὑγιάνειν. ἔκουσ
 οὕτω ἐν αὐτῇ τῇ ζῴῃ ὅστι Ταῦτα. σὺ ζῶντων οὕτω
 θεωρήσου, πότερον ἂν βέλαιο ζῴῃ κακῶς, ἢ ἀρ-
 θανεῖν καλῶς καὶ ἀνδρείως; ἀρθανεῖν ἔγωγε κα-
 λῶς. ἔκουσ οὐδὲ τὸ ἀρθανεῖν κακόν ὅστιν, εἴ ποτε
 αἰρετὸν περὶ ὅστι πολλάκις τῷ ἀρθανεῖν τῇ ζῴῃ. ἔστι
 ταῦτα. οὐκοῦν ὁ αὐτὸς λέγει ἐν πᾶσι τῇ ὑγιάνειν,
 καὶ νοσεῖν. πολλάκις γὰρ οὐ συμφέρει ὑγιάνειν,
 ἀλλὰ ζῶντων, ὅταν ἢ πᾶσι τοιαύτη.
 ἀληθεῖ λέγεις. ἄγε δὴ σκεψώμεθα καὶ πᾶσι τῇ
 πλοῦτεῖν οὕτως, εἴγε θεωρεῖν ὅστιν ὡς πολλάκις
 ὅστιν ἰδεῖν ὅστιν πέρχονται τινι πλοῦτον, κακῶς δὲ
 ζῶντα ὅστιν καὶ ἀθλίως. νῦν δὲ πολλοὺς γε· οὐ-
 κοῦν οὐδὲν ζῶντων ὁ πλοῦτος βοηθεῖ εἰς τῇ ζῴῃ κα-
 λῶς; οὐ φαίνεται· αὐτοὶ γὰρ φαῦλοί εἰσιν. ἔκουσ
 τὸ πτωχεύειν εἶναι, οὐχ ὁ πλοῦτος ποιεῖ, ἀλλὰ
 ἢ παιδεία· εἰκός γε. ἐν τούτῳ ἄρα τῇ λόγῳ ποῦ ὁ
 πτωχὸς ἀγαθόν ὅστιν, εἴ ποτε ἔβοηθεῖ τοῖς ἔχουσιν
 αὐτὸν εἰς τὸ βελτίους εἶναι; φαίνεται ὅτι οὐ. ἔστι συμ-
 φέρει ἄρα ἐνίοις πτωχεῖν, ὅτε μὴ ἐπίσταν) τῷ πτω-
 χῷ χρῆσθαι. δοκεῖ μοι. πῶς ἔν τῇ ἄνθρωπος κρίνει ἄρα
 θὸν εἶναι, ὁ πολλάκις ἔσφι φέρει ὅστιν πέρχεται; ἔσφι
 μῶς.

αἰατία πῶς ἐκ ἑστὶ κακῶς πάνυ δὲ ἡμῶν παροξύνον
 καὶ ἄπιστον δοκεῖ τὸ λεγόμενον. ἄγε τί νυν πε-
 ρῶ, ἔφη, ἀποκρίνασθαι τὸ φαινόμενον πρὸς τῶν ἄν-
 σερώ τῶ. ἀλλὰ ποιήσω ὅσῳ, ἔφω ἐγώ. πότερον
 ἔν καὶ κακῶς τις ζῇ, ἀγαθὸν ἐκείνῳ τὸ ζῆν; οὐ
 μοι δοκεῖ, ἀλλὰ κακόν, ἔφω ἐγώ. πῶς οὐδ' ἀ-
 γαθόν ὅστις τὸ ζῆν, ἔφη, εἴ πορ τούτῳ ὅστις κακός; ὅ-
 τι τοῖς μὲν κακῶς ζῶσι, κακόν μοι δοκεῖ εἶναι·
 τοῖς δὲ καλῶς, ἀγαθόν. καὶ κακόν ἄρα λέγεις
 τὸ ζῆν, εἰ ἀγαθόν εἶναι; ἔγω γε. μὴ ἔν ἀπιστά-
 κως λέγε. ἀδύνατον γὰρ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, καὶ κα-
 κόν καὶ ἀγαθόν εἶναι. εὐτα μὲν γὰρ ὠφέλιμον καὶ
 βλαβερὸν ἂν εἴη, καὶ αἰρετὸν καὶ φθνηκόν ἅμα ἀεί.
 ἀπίθανον μὲν. ἀλλὰ πῶς, εἰ τὸ κακῶς ζῆν, ὅ-
 ἃν ὑπάρχουσι, κακόν τι ὑπάρχει αὐτοῖς, κακόν αὐ-
 τὸ τὸ ζῆν ὅστις; ἀλλ' οὐ τὸ αὐτὸ, ἔφη, ὑπάρχει τὸ
 ζῆν ὅτι κακῶς ζῆν· ἢ οὐ σοι φαίνεται; ἀμέλγ
 οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ αὐτὸ εἶναι. τὸ τοίνυν ζῆν, οὐ
 κακόν ὅστις· ἐπεὶ εἴη κακόν, τοῖς ζῶσι καλῶς κα-
 κόν. Δὴ ὑπῆρχεν, ἐπεὶ τὸ ζῆν αὐτοῖς ὑπῆρχεν, ὅ-
 πορ ὅστις κακόν· ἀληθεῖ μοι δοκεῖς λέγειν. ἐπεὶ τί-
 νυν ἀμφοτέρους συμβαίνει τὸ ζῆν, καὶ τοῖς κακῶς
 ζῶσι καὶ τοῖς καλῶς, οὐκ ἀρεῖν εὐτε ἀγαθόν εἶναι
 τὸ

παιδείαν τὴν ἀληθινὴν, οἱ τέτρυς δὲ μαθηματι-
 κὰς παρεμάτησιν; ὥστε πῶς ἔτι πρέχουσιν; ἄ-
 ρα ἢ ἀκινήτεροι, ἢ Δυσμαθέεροι εἰσι. πῶς, ἔ-
 φλω ἐγώ. ᾤοντο, ὅτι εἰ τοῦ Δουτέρου πῶς βό-
 λω εἰ μὴδὲρ ἄλλο, ὃ πρὸς ποιῶνταί γε ἐπίστασαι
 ἐκ οἶδασι. ἕως δὲ ἄρ' ἔχωσι ταύτῃ τὴν Δόξαν,
 ἀκινήτους αὐτοὺ ἀνάγκη εἶναι πρὸς τὸ ὁρμᾶν πρὸς
 τὴν ἀληθινὴν παιδείαν. εἴτα τὸ ἕτερον ἐχ' ὁράς,
 ὅτι εἰ αἱ διόξαι ἐκ τῆς πρώτης πῶς βόλας εἰσπορεύον-
 ται πρὸς αὐτοὺ ὁμοίως; ὥς τε οὐθὲρ ἔτι ἐκείνων
 βελτίους εἰσὶν, ἢ ἄρ' μὴ καὶ βύρως σωῆ μεταμέλεια,
 εἰ περὶ ὧσιρ' ὅτι ἐπαιδείαν ἔχουσιν, ἀλλὰ ψυ-
 διοπαιδείαν, δι' ἣν ἀπατῶνται. ἔτω δ' ἁρκεῖμνοι ἐκ
 ἂν ποτε σωθῶν. εἰ ὑμεῖς ζώοντες, ὧ ξένοι, ἔφη, ἔαρ
 μὴ ἔτω ποιῆτε, καὶ εἰδὼς ἵσθητε τοῖς λεγομένοις μέ-
 χρις ἂν ἔξιν λαβῶν. ἀλλὰ πῶς τῷ αὐτῷ πολ-
 λάκις δεῖ ὑπισκοπεῖν, καὶ μὴ ἀφ' εὐλείπειν, τὰ δ' ἄλ-
 λα πάρεργα ἠγύσασθαι. εἰ δ' μὴ, ἔδεν ὁφελος ἔσαι
 ὧν νῦν ἀκνέετε. ποιήσομεν. ᾤοντο δ' ἐξήγησαι, πῶς
 ἐκ ἔσιν ἀγαθὰ ὅσα λαμβάνουσιν οἱ ἀνθρωποι
 παρὰ αὐτῆς τύχης, οἷον τὸ ζῆν, τὸ ὑγιαίνειν, τὸ πλε-
 οῦν, τὸ διδοξεῖν, τὸ τέκνα ἔχειν, τὸ νικᾶν, εἰ τὰ
 λοιπὰ ὅσα βύτοις παρὰ πλῆσια, ἢ πάλιν τὰ
 ἐναντία

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ

σα κακὴν ἰδέσθαι. ὡς γὰρ δι' ἐρμηνεύσεως συμβάλλο-
 μεν τὰ λεγόμενα πότε, ὅμως μὲν τοι γὰρ ἐκ ἄχριστον
 εἶναι καὶ ἡμᾶς αὐτὸν τῇ φωνῇ ἀκριβεστέραν ἔχειν,
 εἴ τι σωήκεται. ἔγωγε ἄνθρωπύτων τῶν μαθημά-
 των, ἐπεὶ κωλύσει βελτίους γενέσθαι. πότερον
 ἐπεὶ περὶ χουσιρ οὗτοι οἱ μαθηματικοί, πρὸς τὸ
 βελτίους γενέσθαι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων; πῶς
 μέλλουσι περὶ χεῖρ, ἐπειδὴ φαίνονται ἡ πατημέ-
 νοι πρὸς ἀγαθὸν καὶ κακόν, ὥστε οἱ ἄλλοι, οἱ
 ἔτι κατεχόμενοι ἡρώδους πάσης κακίας. ἐπεὶ γὰρ
 κωλύει εἰδέναι καὶ γράμματα, οἱ κατ' ἐχέειν τὰ μα-
 θήματα πάντα ὁμοίως δὲ μέθυσον, καὶ ἀκροατὴν
 εἶναι, καὶ φιλάργυρον, οἱ ἄδικοι, καὶ περὶ πότῳ, καὶ
 τὸ πρὸς ἄφροναν ἀμέλει πολλὰς τοιούτους ἰδέσθαι.
 ὡς γὰρ οὗτοι περὶ χουσιρ, ἔφη, εἰς τὸ βελ-
 τίους ἀνδρῶν γενέσθαι, ἐνεκα ζύτων τῶν μαθημά-
 των; ἔδοκίμως φαίνεται ἐκ ζύτων τῶν λόγων. ἀλλὰ
 τίς ἰδέσθαι, ἐφ' ὃν ἐγώ, τὸ αἴτιον; ὅτι τῶν ἀδυνάτων πε-
 ρὶ βόλῳ ἀφ' ἑλπίσιν, ὥστε ἐγγιζόντες πρὸς τῇ
 ἀληθινῇ παιδείᾳ. καὶ τίς ἔστιν ὁ φελλεῖ αὐτὸν, ἐ-
 φ' ὃν, ὅταν πολλάκις ἰδέσθαι παρεχόμενους
 ἐκ τῶν πρώτων περὶ βόλῳ ἀφ' ἑλπίσιν ἀκροασίας, καὶ
 ἀφ' ἑλπίσιν κακίας εἰς τὸν περὶ βόλῳ πρὸς τῇ
 παιδείᾳ

πρὸς δὲ μὴδὲ Τάσταις μὴδὲρ, ἕως ἂν πρὸς τὴν
 Φυλοποαιδείαν ἀφίκωνται. κελύει ἔρ αὐτοῖς
 χρόνον ἵνα ἐσθλα γένηται, Εἰ λυβείρ ὅτι ἂν βέ-
 λωνται παρ' αὐτοῦ, ὥσπερ ἐφόδιον, εἶτα εἰς τὴν
 δὲρ ἀπέναι πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν σω-
 τήτως. Ταῦτ' ἔστιν ἃ προτάσσει δαιμόνιον. ὅστις
 ζήνων παρ' αὐτὰ τί ποιῇ, ἢ παρὰ κείναι, ἀπόλυσται
 κακὸς κακῶς. ὁ δὲ μὴ μῦθος, ὡς ξένοι, ὁ εἰς τὴν
 ναὶ τοιοῦτος ἡμῖν ἔστιν. εἰ δὲ λαβείν πρὸς πυθέσθαι
 πρὸς ἐκείνους βούλωνται, εἰς τοῦτον τοῦτον φέρω
 σω. καλῶς λέγεις, ἐφ' ὧς ἐγώ. ἀλλὰ τί κελύει
 αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον λαβείν παρ' αὐτοῦ Φυλο-
 ποαιδείας; ταῦτ' ἃ δοκεῖ δύσχεστα εἶναι. ταῦτ'
 ἔρ τίνα ἔστι; γράμματ' αἰ, ἔφη, εἰ τῶν ἄλλων μα-
 θημάτων, ἃ καὶ Πλάτων φησὶν, ὡς καὶ χαλινῶ
 ἵνους δύνανται ἔχειν τοῖς νέοις, ἵνα μὴ εἰς ἕτερα πε-
 ρισσῶνται. πότερον ἢ ἀνάγκη ταῦτα λαβείν, εἰ
 μέλλοι τις ἥξειν πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν,
 ἢ οὐ; ἀνάγκη μὲν ἐδεμία, ἔφη. χρήσιμα μὲν ἔστι.
 πρὸς δὲ τὸ βελτίους γενέσθαι, ἔδερ συμβάλλε-
 ται ταῦτα. οὐδὲν ἄρα λέγεις ταῦτα χρήσιμα
 εἶναι, πρὸς τὸ βελτίους γενέσθαι ἀνδρῶν, ἐστὶ γὰρ
 καὶ ἀνδρῶν βελτίους γενέσθαι. ὁμῶς ἢ ἐκ ἄχρη-

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ

πρῆν αὐτῇ, μηδὲ γίγνεσθαι ὁμοίους Ζεὺς κακῶς
 ἔσπευξεν. Ὡς γὰρ ἐκείνη ὅταν μὴ λάβωσι τὸ ἀρ-
 γύριον παρὰ τοῦ ἀνθρώπου, χαίρουσι, καὶ ἰδίῳ
 νομίζουσιν εἶναι ὅταν δὲ ἀπαιτῶνται, ἀθανάτω-
 σι, καὶ δὴν αἰσθάνονται πεπνυμέναι, καὶ μνημονεύοντες,
 ὅτι ὕψι Ζεὺς ἔλαβον τὰ θέματα, ἐφ' ὧς δὲ κω-
 λυεῖν τὸ θέμελον πάλιν κομίσσασθαι. ὥς αὐτὸς Ζεὺς
 νῦν κελύβει ἔχει. καὶ δαμόνοιοι πρὸς τὴν παρ'
 αὐτῷ Δόσιν, καὶ μνημονεύειν, ὅτι Ζεὺς αὐτῷ ἔχει
 φύσιν καὶ τύχην, ὥς τε αὐτὸς δέδωκεν, ἀφελέσθαι, καὶ τα-
 χέως πάλιν δίδου πολλὰ πλάσια. αὐτὸς γὰρ, μόνος
 ἀφελέσθαι αὐτὸς δέδωκεν. οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τὰ
 πρὸς παρ' αὐτὸν. αὐτὸς γὰρ διδόν, κελύβει λαμβάνειν
 παρ' αὐτῷ, καὶ σωτόμως ἀπελθεῖν ἔχοντα πρὸς
 τὴν βεβαίαν καὶ ἀσφαλῆ Δόσιν. πάλιν ταύτῃ; ἐ-
 φωνεῖ γὰρ ἡν λήφονται παρὰ αὐτῷ παλαιάς, ἢ
 ἀφ' αὐτῶν ἐκείναι. αὐτὴ γὰρ τίς ἐστίν; ἢ ἀληθὴς ὕψι-
 σήμη, ἔφη, τῶν συμφερόντων, καὶ ἀσφαλὴς Δόσις
 καὶ βεβαία καὶ ἀμετάβλητος. φεύγει γὰρ κελύβει
 σωτόμως πρὸς ταύτῃ. καὶ ὅταν ἔλθωσι πρὸς
 τὰς γυναικας ἐκείνας, αἷς μὲν πρότερον εἶπον,
 ὅτι ἀκροασία, καὶ ἡδονή παθεῖα καλεῖνται, καὶ εἰ τού-
 τῃ κελύβει σωτόμως ἀπαλλάττεσθαι, καὶ μὴ
 πιστεύειν

δία παρὰ λάβῃ, ἀνακἀμπουσιν αὐταί, πάλιν
 ἄλλας ἄξουσιν ὥσπερ αἱ νῆες τὰ φορτία ἐξελόμε-
 ναι, πάλιν ἀνακἀμπουσι, καὶ ἄλλων ἱνῶν γεμίζον-
 ται. Ταῦτα μὲν δὴ καλῶς μοι δοκεῖς, ἔφλω, ἐξηγή-
 σαι· ἀλλ' ἐκείνο ἐδέεω ἡμῖν δεδιήλωκας, τί
 πρὸς τὰ πλείονα δαιμόνιον τοῖς εἰς πορθυρμύοις εἰς τὸ
 βίον, ποιεῖν. Θαρρῆεις, ἔφη· διὸ καὶ ὑμεῖς θαρρῆτε.
 πάντα γὰρ ἐξηγήσομαι, καὶ ἐδὲν παρὰ λείψω· κα-
 λῶς λέγεις, ἔφλω ἐγώ. ἐκτείνας ἔν τὴν χεῖρα πάλ-
 λιν, ὁρᾷτε, ἔφη, τὴν γυναικὰ ἐκείνῃ, ἣ δοκεῖ τυ-
 φλή τις εἶναι, καὶ ὡς λίθος στρογγύλος ἐσάναι, ἥ καὶ
 ἄρτι ὑμῖν εἶπον ὅτι τύχη καλεῖται· ὁρῶμεν. Ταύ-
 τη κελύβει, ἔφη, μὴ πιστεύειν, καὶ βέβαιον μηδὲν πι-
 στεύειν, μηδὲ ἀσφαλές ἔχειν· ὅ, τι ἂν παρ' αὐτῇ
 λάβῃ τις, μηδὲ ὡς ἴδῃ ἡγεῖσθαι. ἐδὲν γὰρ κωλύει
 ταῦτα πάλιν ἀφελέσθαι, καὶ ἐτέρῳ διδόναι· πολ-
 λάκις γὰρ ὁρῶ εἶωθε ποιεῖν. Ὡς δὲ ταύτῃ ἔν τὴν
 αἰτίαν, κελύβει πρὸς τὰς αὐτῇ δόσεις, ἥ τις γί-
 νεσθαι, Ὡς μὴτε χαίρειν, ὅταν διδῷ· μὴτε ἀθυμεῖν,
 ὅταν ἀφέλῃται· Ὡς μὴτε φέγειν αὐτὴν, μὴτε ἐπα-
 νεῖν· ἐδὲν γὰρ ποιεῖ μὲν λογισμὸς, ἀλλ' εἰκὴ, Ὡς
 ἔτυχε, πάντα, ὥσπερ πρότερον ὑμῖν ἔλεξα. Ὡς
 ὁρῶ ἔν, τὸ δαιμόνιον κελύβει μὴ θαυμάζειν, ὅ, τι ἂν

κείνας τὰς γυναικας, ὥς ἔφησθαι θηρία εἶναι, καὶ ἔτι
φοβεῖται, μή τι πάθῃ ὑπὸ αὐτῶν; ἔλεμ' ἔμην Διο-
κληθῆσεται, οὔτε ὑπὸ δολύνης, οὔτε ὑπὸ λύπης,
οὔτε ὑπὸ ἀκροασίας, οὔτε ὑπὸ φιλαργυρίας, ἔτε
ὑπὸ πονίας, οὔτε ὑπὸ ἄλλου κακοῦ οὐθενός· ἀ-
πάντων γὰρ κυριούσης, ἐπὶ πάντων ἔστι τῶν
πρῶτον αὐτῶν λυπούντων, καθάπερ οἱ ἐχιό-
σκητοι· τὰ γὰρ θηρία Διήπου πάντας τοὺς ἄλλους
κακοποιῶντα μέχρι θανάτου, ἐκείνους δὲ λυπεῖσθαι
ἔχειν ἀντιφάρμακον αὐτοῦ· οὗτο· ἐπεὶ οὐδὲν
λυπεῖσθαι ἔχειν ἀντιφάρμακον. καλῶς ἐμοὶ δο-
κεῖς λέγειν· ἄλλ' ἔτι τὸ μοι εἰπὲν, ἵνες εἰσὶν οὗτοι
οἱ διοκῆντες ἐκείθεν ἄρ' ἔβαν· παρὰ γὰρ γενεᾷ
οἱ οὐκ αὐτῶν ἐσεφάνωμένοι, ἐμφασιν ποιεῖσιν
δύφροσυνος ἑνός· οἱ δὲ ἀσεφάνωντι ἐπὶ τὰς κνή-
μας, καὶ τὰς κεφαλὰς διοκῶσι τεξίφθαι· κατέ-
χοντο ὑπὸ γυναικῶν ἑνῶν· οἱ δὲ ἐσεφάνωμένοι,
σεσωσμένοι εἰσὶ πρὸς τὴν παιδείαν, καὶ δύφραίνοντο·
πτυχιόπιδες αὐτοῦ· οἱ δὲ ἀσεφάνωντι, οἱ δὲ ἀπεγνωσ-
μένοι ὑπὸ τῆς παιδείας, ἀναγκάμπισσι, κακῶς καὶ ἀ-
θλίως ἔχουσιν· οἱ δὲ ἀρδεδελιακόπιδες, ἐπὶ ἀναβε-
σκόπιδες πρὸς τὴν κατ' ἐρείαν, πάλιν ἀναγκάμπισσι ἐπὶ
πλανῶντο ἀνοδία· αἱ δὲ γυναικες αἱ μετ' αὐτῶν ἀκο-

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΪΟΥ

ἔπειροι δὲ, ὡς κενοδοξίας. οἱ δὲ, ὅφ' ἐτέρων κακῶν
ἐξ ὧν ἔδύνανται ἐκλυῖσαι ἐαυτοὺς τῇ δεινῶν,
οἷς δέδενται, ὥστε σωθῆναι. εἰ ἀφικέσθαι ὦδε,
ἀλλὰ ταράσσονται διὰ παντὸς τῷ βίου. οὗτο δὲ
πάχουσι, διὰ τὸ μὴ δύνανθαι πῦρ εἰθάδε ὁδοῦ
δύρεϊν· ἐπελάθοντο γὰρ τὸ παρὰ τῷ δαιμονίου
πρῶταγμα. ὁρθῶς μοι δοκεῖς λέγειν. ἀλλὰ εἰ
οὗτο πάλιν ἀφρῶ, διὰ τί δεικνύουσιν αὐτοῖς τὸ
τόπον ἐκείνου αἰ ἄρεται, ὅθεν ἦκει τὸ πρότερον. ἐκ
ἀκριβῶς ἦ λει, ἐπεὶ ἠπίστατο, ἔφη, ἐπεὶ τῇ ἐκεῖ,
ἀλλ' εἰςδοίαζε· εἰ διὰ τὴν ἄνοιαν καὶ τὸ πλάνον,
ὅρ δὴ ἐπεπώκει, τὰ μὴ ὄντα ἀγαθὰ, εἰόμιζεν
ἀγαθὰ εἶναι, καὶ τὰ μὴ ὄντα κακὰ, κακὰ· διὸ καὶ
ἔζη κακῶς, ὥσπερ οἱ ἄλλοι οἱ ἐκεῖ διαφθερόντες.
νῦν δὲ ἀπειληφῶς τὴν ὕψις ἡμῶν τῇ συμφερόν-
των, αὐτὸς τε καλῶς ζῇ, καὶ βούρου διαρεῖ, ὥς κα-
κῶς πράσσειν. ἐπειδὴ γὰρ διαρῆσθαι πάντα, τί
ποιεῖ, ἢ πῶς βαδίζει; ὅπου ἂν βέληται, ἔφη· παν-
ταχὺ γὰρ ἔστιν αὐτοῖς ἀσφάλεια, ὥσπερ τὸ κω-
ρύκειον ἄνθρωποι ἔχοντι. καὶ πανταχὺ, οὗ ἂν ἀφί-
κηται, πάντα καλῶς βιώσεται μὲν πάσης ἀσφα-
λείας· ὡς ποδὶ ἐξόνται γὰρ αὐτὸν ἀσμένως πάντες,
καθάπερ τὸν ἰαβὸν οἱ πύχοντες, πρότερον γὰρ κα-
κείνας

πάντα νενίκηκε, καὶ ἀπερρίψεν ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ κερ-
 άτηκεν ἑαυτοῦ· ὥς ἐκείνα νυνὶ τέτω δαλύσσι,
 χαθάρως ἔως ἐκείνοις πρότερον. ποῖα λέγεις ταῦ-
 τα τὰ θηρία; πάνυ γὰρ ἡδίστου ἀκῶσαι. πρῶτον
 μὲν, ἔφη, τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸν πλάνον. ἢ οὐ δοκεῖ σοι
 θηρία ταῦτα εἶναι; καὶ πονηρὰ γε, ἐφλώ ἐγώ. ἔτι
 τὴν λύπην, καὶ τὸ δυνεμόν, καὶ τὴν φιλαργυρίαν, καὶ
 τὴν ἀκροσσίαν, καὶ τὴν λοιπὴν ἀπαθὴν χακίαν. πάν-
 των βούτων κρατεῖ, τοῦ κρατεῖται, ὥσπερ δὲ πρό-
 τερον. ὦ χαλῶν ἔργων, ἐφλώ ἐγώ, καὶ χαλλίστης νί-
 κης. ἀλλ' ἐκεῖνο ἔτι μοι εἰπὲ, τίς ἡ δύναμις τοῦ σε-
 φάνος, ὃ ἔφη σεφανῶσθαι αὐτόν; θύδαιμονικὴ, ὦ
 νεανίσκε. ὃ γὰρ σεφανωθείς ταύτῃ τῇ δυνάμει, θύ-
 δαίμων γίγνεται τομαχάριος, καὶ οὐκ ἔχον ἐν ἑτέ-
 ροις τὰς ἐλπίδας τοῦ θύδαιμονίας, ἀλλ' ἐρ' ἑαυτοῦ.
 ὥς χαλὸν δὲ νίκημα λέγεις. ὅταν γὰρ σεφανωθῇ, τί
 ποιεῖ, ἢ ποῖ βαδίζει; ἀγούσιν αὐτὸν ὡς λαβῶ-
 σαι αἱ ἄρεται πρὸς τὸν τόπον ἐκείνον, ὅθι ἦλθε
 πρότερον, τομακνύσιν αὐτῷ οὗ ἐκεῖ ἀφ' ἑσθίου-
 τας, ὥς κακῶς τομαθλίως ζῶσι, καὶ ὥς ναυαγῶσιν ἐν
 τοῦ βίῳ, καὶ πλανῶνται, καὶ ἄλονται κατὰ κεκρατῆ-
 μένοι, ὥσπερ ὑπὸ πολεμίων. οἱ μὲν, ὑπ' ἀκροσσίας·
 οἱ γὰρ, ὑπ' ἀλαξονείας· οἱ δὲ, ὑπὸ φιλαργυρίας·
 ἑτεροί

καλῶν δὲ ἢ ἢ πρώτη, ἐπισήμη, ἔφη, καλεῖται. αἱ ὅ
 ἄλλαι, Ταύτης ἀδελφαί, ἀνδρεία, καὶ δικαιοσύνη,
 καλοκάγαθία, σωφροσύνη, θύαξία, ἐλευθερία,
 ἐγκράτεια, προύτης. ὦ κάλλισαι, ἔφω, ἔγωγε. ὥς
 ἐν μεγάλῃ ἐλπίδι ἐσμέν. ἐὰν σωῖτε, ἔφη, καὶ ἔξιν
 πόδι ποιήσῃ. ὦν ἀκούετε. ἀλλὰ προσέρομω ὥς
 μάλιστα, ἔφω ἔγωγε. τοιγαρὲν, ἔφη, σωθήσεσθε.
 ὅταν οὖν παραλάβωσιν αὐτὴν αὐται, πῶς ἀπά-
 γουσιν; πρὸς τὴν μητέρα, ἔφη. αὐτὴ δὲ τίς βσιν; θύ-
 δαιμονία, ἔφη. ποία δὲ βσιν αὐτή; ὄρεσ τὴν ὀλὸν
 ἐκείνῳ, τὴν φέρεται ἐπὶ τὸ ὑψηλὸν ἐκείνο, ὃ βσιν
 ἀκρόπολις. τῶν πόδι βόλων πάντων; ὄρε. ἔκω
 ἐπὶ τῇ περὶ πυλαίου γυνὴ καθέστηκεν ἀφ' ἧς τις,
 κάθεται ὑπὸ θρόνον ὑψηλὸν κεκοσμημένη ἐλευθέ-
 ραις καὶ ἀποδιδέσθαι, ἐς ἐφεστωμένη σεφάνῳ, θύα
 θῆ πάνυ καλῶς; ἐμφαίνει ἔτις ἔχειν. αὐτὴ βό-
 νω βσιν ἢ θύδαιμονία, ἔφη. ὅταν οὖν ὦδε τίς πα-
 ραγένηται, τί ποιεῖ; σεφανοῖ αὐτὴν, ἔφη, τῇ ἐαυ-
 τῇ δυνάμει ἢ θύδαιμονία, καὶ αἱ ἄλλαι πᾶσαι ἀρε-
 ταί, ὥστε τὸ νενικηκότας τὸ μέγιστος ἀγῶνας.
 ὦ ποῖος ἀγῶνας νενίκηκεν αὐτός; ἔφω ἔγώ. τὸ
 μέγιστος, ἔφη, τὰ μέγιστα θηρία, ἃ πρότερον
 αὐτὴν κατήδιε, ὦ ἐκόλαζε, ὦ ἐπόλε δέλον. ταῦτα
 πάντα

πρὸς τὰς ἀρετάς. πῶς οὖν; ἔφω ἐγώ. ἢ ὅτι σωή-
 μι· ἀλλὰ σωήσεως, ἔφη. ὥς ἂν, εἴ τις φιλοτίμως
 κάμνων ἐτύχανε, πρὸς ἰατρὸν ἂν δῆπου γενό-
 μενος, πρότερον καθαρτικοῖς ἐξέβαλε πάντα τὰ
 νοσῶντα. εἴτα οὕτως ἂν αὐτὸν ἰατρός εἰς ἀνά-
 ληψιν ἐϋγίαν κατέστησεν. εἰ δὲ μὴ ἐπειθετο οἷς
 ἐπέταττον, ὁλόγως ἂν δῆπρ ἀπωδαίς ἐξώλετο
 ὡς οὐ νόσος. Ταῦτα σωήμι, ἔφω ἐγώ. τὸν αὐ-
 τὸν ζίνωον βόπον, ἔφη, καὶ πρὸς τὴν παιδείαν, ὅταν
 τις παρεγίνηται, θερὰ πύξαι αὐτὸν, καὶ πετίξει τῇ
 εἰσῶν δυνάμει, ὅπως ἐκκαθήρη πρῶτον ἐκ ἐκβά-
 λητά κακὰ πάντα, ὅθεν ἔχων ἦλθε. ποῖα ταῦ-
 τα; τὴν ἄγνοιαν, καὶ τὸ πλάνον, ὃν ἐπεπῶκε παρε-
 ἰπάτης, ἐπὶ τὴν ἀλαζονείαν, ἐπὶ τὴν ὀδυνίαν, καὶ
 τὴν ἀκροσσίαν, ἐπὶ τὸν θυμὸν, ἐπὶ τὴν φιλαργίαν,
 ἐπὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ὧν ἀνεπλήσθη ἐν τῷ πρώτῳ
 πρὸς ἐσθλόν. ὅταν ἔν καθαρθῇ, ποῦ αὐτὸ ἀρσέλλει;
 ἔνδοξον, ἔφη, πρὸς τὴν ἐπιστήμην, καὶ πρὸς τὰς ἄλλας
 ἀρετάς. ποῖας ταύτας; ἔχ ὁρᾷς, ἔφη, ἔσω οὐ πύ-
 λης χορὸν γυμνακῶν, ὥς οὐδὲ δεῖς δοκεῖσιν εἶναι ἐ-
 ὅταν κίτοι, ἐπὶ τὴν ἀβύφερρον καὶ ἀπλην ἔχουσιν; ἐτι-
 πε ὡς ἄπλοσοίεῖσι, ἐπὶ δὲ αὐτῶς κεκαλωπισμέ-
 ναι, ὡς περ αἱ ἄλλαι; ὁρῶ, ἔφω· ἀλλὰ ἴνες αὐταὶ
 καλῶνται;

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΪΟΥ

ρίβολον ἕτερον, καὶ πύλῳ ἐτέρῳ; ἔστιν ἕτως· ἀλλὰ τίς καλεῖται ὁ τόπος οὗτος; θύδαμόνων οἰκητήριον, ἔφη· ὧδε γὰρ θύδαίβουσιν αἱ ἀρεταὶ πᾶσαι, καὶ ἡ θύδαμονία· εἶεν, ἔφω· ἐγὼ, ὡς καλὸν τὸν τόπον εἶναι· ἐκὲν παρὰ τὴν πύλῳ ὀρέας, ἔφη, ὅτι γυνὴ τίς ὄβρι καλὴ, καὶ καθεστηκῆα πρὸς ὥπον· μέση ἢ ἐκεκριμένη ἢ διὰ τῆς ἡλικίας· σολὴν δὲ ἔχουσα ἀπλὴν καὶ καλλωπισμὸν, ἔσκηκε ἢ ἐκ ἐπὶ στρογγύλου λίθου, ἀλλ' ἐπὶ τετραγώνου ἀσφαλῶς κειμένον· καὶ μὲν Τρώης ἄλλα δύο εἰσὶ, θυγατέρες Ἰνὲς Διοκῆσιν εἶναι; ἐμφαίνει οὕτως ἔχειν. Τέτων θίνῳ ἢ ἤεν πρὸς μέσῳ, παλαιά ὄβρι· ἢ δὲ, ἀλήθεια· ἢ δὲ, πειθῶ. τί δὲ ἔσκηκεν ἐπὶ λίθου τετραγώνου αὐτῇ; σημεῖον, ἔφη, ὅτι ἀσφαλὴς τε, καὶ βεβαία ἢ πρὸς αὐτὴν ὁδὸς ὄβρι τοῖς ἀφικνεσμένοις, ἐπὶ δὲ διολομένων ἀσφαλὴς ἢ διόσις τοῖς λαμβάνουσι. καὶ τίνα ὄβριν αἱ διίδωσιν αὐτῇ; θάρσος καὶ ἀφοβία, ἔφη, ἐκείνος. Ταῦτα δὲ τίνα ὄβριν; ὑδισήμη, ἔφη, ἥτις μηδὲν ἂν ποτὲ διδόνον παθεῖν ἐν τῷ βίῳ. Ἡράκλεις, ὡς καλὰ, ἔφω, τὰ διῶρα. ἀλλὰ τίος ἐνεκεν ἔξω ἥτις πρὸς ὀλὸν ἔσκηκε ἕτως; ὅπως τοῦ παρὰ γενόμενους, ἔφη, θερὰ πύλη, ἐπὶ ποτίζηται καθαρτικῇ διυνάμει· εἶθ' ὅταν καθαρθῶσιν οὕτως, αὐτοὶ εἰσάγῃ πρὸς

καὶ γυναικας δύο ἐσηκῶας ὑπὸ τοῦ πύργου, λι-
 παράς, καὶ θυγατέρας τρεῖς σώματι, ἐὼς ἐκτετά-
 χασιν τὰς χεῖρας προθύμως; ὁρῶ· ἀλλὰ τίνες
 καλεῖνται, ἐφίω, αὖται; ἡ Μ, ἐγγράτεια καλεῖ-
 ται, ἔφη· ἡ δὲ, καρτερία· εἰσὶ δὲ ἀδελφά· τί ἔρ-
 τας χεῖρας ἐκτετάχασιν οὕτω προθύμως; πα-
 ραχάλῃσιν, ἔφη, καὶ παραγιγνομένους ὑπὸ τῷ
 τόπῳ, θάρε' εἰρ καὶ μὴ ἀχολιλιᾶν, λέγουσαι, ὅτι
 βραχὺ ἔτι δεῖ καρτερεῖν αὐτοῖς· εἴτα ἡξοῖσιν
 εἰς ὁδὸν καλήν· ὅταν οὖν παραγένωνται ὑπὸ τὴν
 πύργον, πῶς ἀναβαίνουσιν; ὁρῶ γὰρ ὁδὸν φέρου-
 σθαι οὐδεμίαν ἐπ' αὐτῇ· αὖται ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ
 πρὸς χαταβαίνουσι, καὶ ἔλκουσιν αὐτὸν ἄνω πρὸς
 ἑαυτάς· εἴτα κελύουσιν αὐτὸν ἀφ' ἑαυτῶν παύσασθαι·
 καὶ μὲν μικρὸν διδιδάσκειν ἰχθὺς ἐπὶ θάλασσας· ἐπὶ
 γέλλονται αὐτοῦ κατὰ σῆμα πρὸς τὴν ἀληθινὴν
 παιδείαν· ἐπὶ δεικνύουσιν αὐτοῖς τὴν ὁδὸν, ὥς ἔστι
 χαλήτε, καὶ ὁμαλὴ, ἐπὶ δὲ πύργου, ἐπὶ καθαροῦ
 παντὸς κακοῦ, ὥσπερ ὁρᾷς· ἐμφαίνειν δὲ δία ὁρᾷς
 οὐδ', ἔφη, ἐμπροσθεν τοῦ ἄλσους ἐκείνου τό-
 πορ τινά, ὃς δοκεῖ χαλός τε εἶναι ἐπὶ λειμω-
 νοειδῆς, ἐπὶ φωτὶ πολλῷ χαταλαμπρόμενος; καὶ
 μάλα χατανοεῖς οὐδ' ἐπὶ μέσῳ τοῦ λειμῶνος πε-
 ρίβολον

μὴ ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτῶν, οὐθ' ἡ Δόξα, οὐθ' ἡ λοιπὴ
κακία, μέχρις ἂν ἀφγόντες αὐτὴν ψυλοποιήσας,
εἰσέλθωσιν εἰς τὴν ἀληθινὴν ὁδὸν, καὶ πίωσι τὴν
τέτυ καθαρτὶκὴν διώαμιν, καὶ ἐκβάλωσι τὰ
κακὰ πάνθ' ὅσα ἔχουσι, καὶ τὰς Δόξας, καὶ τὴν ἄ-
γνοιαν, καὶ τὴν λοιπὴν πᾶσαν κακίαν· τότε ἂν οὕτω
σωθήσονται. ὧδε δὲ μένοντες παρὰ τῇ ψυλο-
ποιήσας, οὐδέ ποτε ἀφλυθήσονται, ἐδὲ ἐλλεί-
πει αὐτῶν κακὸν ἐδὲ ἐνεκα τούτων τῶν μαθη-
μάτων. ποῖα ἔρ αὐτὶ ἡ ὁδὸς ὅστις, ἡ φέρουσα
ὡδὶ τὴν ἀληθινὴν ψυλοποιήσας ὁρᾷς, ἔφη, ἄνω τό-
που ἵν' ἀνέκινου, ὅπου ἐδὲ ὡδὶ καρικεῖ, ἀλλ' ἔρη-
μος δοκεῖ εἶναι· ἐρῶ· ἐκὼν καὶ θύρα ἵν' ἀμνηρᾷ,
καὶ ὁδὸν τινὰ περὶ αὐτὴν θύρας, ἥ τις ἐπὶ πολὺ ὀχλεῖ-
ται, ἀλλὰ πάνυ ὀλίγοι περὶόνται, ὥστερ διυσα-
νόδου ἵν' ὁρᾷς, καὶ πρᾶχέας, καὶ περὶ ὁδὸς εἶναι δοκού-
σης; καὶ μάλα, ἔφω· οὐκ ἔρ καὶ βενός τις ὑψηλός
δοκεῖ εἶναι, καὶ ἀνάβασις γενὴ πάνυ, καὶ κρημνὸς
ἔχουσα εἶναι καὶ κείθεν βαθεῖς; ὁρῶ· αὐτὶ τοίνυν
ὅστις ἡ ὁδὸς, ἔφη, ἡ ἄγος παρὰ τὴν ἀληθινὴν παι-
δείαν, καὶ μάλα γε χαλεπὴ περὶ σιδεῖρ· ἐκὼν καὶ
ἄνω γε πρὸς τὴν βενὸν ὁρᾷς πρὸς ἀμνηρᾷ, καὶ
ὑψηλὴν κύκλῳ ἀπόκρημνος ὁρῶ, ἔφω· ὁρᾷς ἔρ
καὶ

καὶ μάλα. Ταύτῳ ζήνῳ οἱ πολλοὶ εἰκαῖοι τῶν
 ἀνθρώπων, παιδείαν χαλῶσιν. ἐκ ἑσὶ δέ, ἀλλὰ
 ψυλοπαιδεία, ἔφη. οἱ μὲντοι σωζόμενοι ὁπότε
 βέλωνται εἰς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν ἐλθεῖν, ὥστε
 πρῶτον παρεγγύγονται· πότερον ἔν ἄλληόδῳ
 ἐκ ἑσὶν ἐπὶ τὴν ἀληθινὴν παιδείαν ἄγουσα; ἔσιν,
 ἔφη· ἔτι δὲ οἱ ἄνθρωποι, οἱ ἔσω τῷ ποδῶδου
 ἀνακάμποντες, τίνες εἰσὶν; οἱ τῷ ψυλοπαιδείας,
 ἔφη, ἐρχομένους ἢ πατημένοι, εἰ οἱόμενοι μὴ εἶναι ἀλη-
 θινῆς παιδείας συνομιλεῖν. Τίνες ἔν καλοῦνται
 οὗτοι; οἱ μὲν ποιηταὶ, ἔφη. οἱ ἔ, ῥήτορες· οἱ ἔ, Δι-
 λεκτικοί. οἱ ἔ, μαστικοί. οἱ δὲ, ἀριθμητικοί· οἱ δὲ,
 γεωμέτραι· οἱ δὲ, ἀερολόγοι· οἱ ἔ, ἡδονικοί· οἱ δὲ,
 ποδῶπατητικοί. οἱ ἔ, κριτικοί. καὶ ὅσοι ἄλλαι βύρις
 εἰς τὴν παρεπλήσιοι. αἱ ἔ γυναικες ἐκείναι, αἱ πο-
 κῶσαι ποδῶξέχειν, ὅμοιαι ταῖς πρώταις ἐν αἷς
 ἔφης εἶναι τὴν ἀκροσῖαν καὶ αἱ ἄλλαι αἱ μετ' αὐ-
 τῶν, τίνες εἰσὶν; αὗται ἐκείναι εἰσὶν, ἔφη. πότερον
 ἔν καὶ ὥδε εἰσπορεύονται; νὴ Δία καὶ ὥδε, πανίως
 δὲ καὶ ἐχὶ ὥστε ἐν τῷ πρώτῳ ποδῶδῳ. πότε-
 ροι ἔν καὶ αἱ δόξαι; ναὶ, ἔφη. ἔτι μὲν καὶ ἐν τῇ
 πόμα, ὅ ἔστιον παρὰ αὐτῇ ἀπάτης, καὶ ἢ ἄγνοια
 μένει νὴ Δία, εἰ μετ' αὐτῇ γέ ἢ ἀφροσύνη, καὶ οὐ
 μὴ

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΪΟΥ

σηκῶς αὐταῖς, διυσειδής τις καὶ λεπτός, ἐὶ θυμνός.
καὶ μὲν ταῦτά τις ὁμοία αὐτῷ αἰχρὰ ἐὶ λεπτή,
τίς ὅστις; ὁ μὲν ὁδυρμός καλεῖται, ἔφη· ἡ δὲ ἀδελφὴ
αὐτῷ ἀθυμία. θύρις ἔρ' παρὰ δίδοται, ἐὶ μετὰ
θύτῳ συμβοῖ ἡμῶς ἐμῶς· εἶτα πάλιν ἐν ταῷ-
ῶτα εἰς ἕτερον οἶκον εἰσπύεται εἰς τὴν κακοδαίμο-
νίαν, καὶ ὥστε τὸν λοιπὸν βίον κατὰ σφύρας ἐν πάσῃ
κακοδαίμονίᾳ, ἂν μὴ ἡ μετάνοια αὐτῷ ἀφ' αὐ-
τῆς σωσθήσῃ. εἶτα τί γίγνεται; ἐὰν ἡ μετάνοια
αὐτῷ σωσθήσῃ, ἐξαίρει αὐτὸν ἐκ τῆς κακῆς,
καὶ σωθήσῃ αὐτῷ ἕτερον δόξαν καὶ ὑποθυμίαν,
τὴν εἰς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν ἄγειν. ἅμα δ' καὶ
τὴν εἰς τὴν ψευδοπαιδείαν χαλκόμενῳ. εἶτα τί
γίγνεται; ἐὰν μὲν, φησὶ, τὴν δόξαν ταύτην περ-
δέξῃται, τὴν ἄγειν αὐτὸν εἰς τὴν ἀληθινὴν παι-
δείαν, καθαρθεὶς ὑπ' αὐτῇ, σώζεται, καὶ μακρά-
ριος, καὶ θυδαίμων γίγνεται ἐν παντὶ τῷ βίῳ; εἰ δ'
μὴ, πάλιν πλανᾶται ὡς αὐτῇ ψευδοξίᾳς. ὦ ἡ-
ράκλεις, ὡς μέγας ὁ κίνδυνος ἄλλος ἕως. ἡ δ' ἐν
ψευδοπαιδείᾳ, ποία ὅστις; ἐφ' ἡμῶν ἐγώ. οὐχ ὁρᾷς τὸ ἔπε-
ρον πόδ' ἐβόλον ἐκείνων; καὶ μάλα, ἐφ' ἡμῶν ἐγώ. ἐκείν' ἔ-
ξω τῆς πόδ' ἐβόλου παρὰ τὴν εἴσοδον, γυνή τις ἔ-
σηκε, ἡ δ' οὐκ εἶ πάνυ καθαρὰ, καὶ ὅταν κτὸς εἴδῃ;
ἐ

49

Τύχης· ἔτα τί· ἀναπνῶσι, καὶ συμπλέκονται αὐ-
τοῖς ἐκ κολακίῶσι, ἐκ ἀξιοῦσι παρ' αὐτὰς μένειν,
λέγουσαι ὅτι βίον ἔξουσιν ἡδύην, καὶ ἄπονον, καὶ κακο-
πάθειαν ἔχοντα οὐδεμίαν· ἐὰν ἔν τις πειθῇ ὑπ'
αὐτῇ εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἡδυπάθειαν, μέχρι μὲν
Ζηνος ἡδεῖα δοκεῖ εἶναι ἡ Διὸς ἔτι, ἕως ἂν γὰρ
γαλίζῃ τὸ ἄνθρωπον, εἰδ' ἐκ ἔσιν· ὅταν γὰρ ἀνανή-
ψῃ, αἰσθάνεται ὅτι ἐκ ἡδίων, ἀλλ' ὑπ' αὐτῇ κα-
τηδίεσθαι ὑβρίζει· διὸ ἐκ ὅταν ἀναλώσῃ πάντα,
ὅσα ἔλαβε παρὰ αὐτὴν τύχης, ἀναγκάζεται ταύ-
ταις ταῖς Γωαιξί διαλθεῖν, καὶ πάνθ' ὥσπερ μένειν
καὶ ἀχρημονεῖν, καὶ ποιεῖν ἕνεκεν βούτων ὅσα βέλ-
βουσι· οἳ ἄχρημονεῖν, ἱεροσυλεῖν, ὠδονομεῖν, περὶ δι-
δόναι, ληΐζεσθαι, καὶ πάνθ' ὅσα βούτοισι παραπλή-
σια· ὅταν οὖν πάντα αὐτοῖς ἀφελείῃ, παραδί-
δόναι τῇ Ζεωρίᾳ· ποῖα δὲ βδυστὴρ αὐτῆς; ὁρᾷς ὀπίσω
τὴν αὐτῇ, ἔφη, ὥσπερ θύριον μικρόν, ἐκ τὸ πονερόν
Ζηνά, καὶ σκοτεινόν· ἐκ ἑνὲς ἐκ γωαῖκες αἰχραὶ, καὶ ἐν-
παρὰ, ἐκ ῥάκη ἡμφιεσμένη δοκεῖσι σωεῖναι, καὶ
μάλιστα αὐταὶ τοίνυν, ἔφη, ἡ δὲ τὴν μάστιγα ἔχου-
σα, καλεῖται Ζεωρία· ἡ δὲ τὴν κεφαλὴν ἐν τοῖς
γούνασιν ἔχουσα, λύπη· ἡ δὲ τὰς ἑρίχας τίλ-
λουσα ἐαυτῇ, δολύνη· ὁ δὲ ἄλλος οὗτος ὁ παρε-
σηκός

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΓ'ΟΥ

ἔχ' ὁμοίαν ἔχουσι τὴν μορφὴν, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν Δο-
 κῆσι χαίρειν, οἱ δ' ἀθυμῶσι ἐκτετακότες τὰς χεῖ-
 ρας· οἱ μὲν Δοκῆντες, ἔφη, χαίρειν, καὶ γελαῖν αὐ-
 τῶν, οἱ εἰληφότες τὶ παρὰ αὐτῆς τύχης εἰσὶν. οὐρι-
 ῶς καὶ ἀγαθὴν τύχην αὐτὴν καλεῖσιν· οἱ δ' ἀθυμῶ-
 ντες κλαίειν, ἐπὶ τὰς χεῖρας ἐκτετακότες, εἰσὶ παρ' αὐ-
 τῶν ἀφείλετο ἃ δέδωκε πρότερον αὐτοῖς. οὐτε γὰρ
 πάλιν κακὴν τύχην αὐτὴν καλεῖσι· ἵνα ἔμῳ δῖον ἄ-
 λίσσῃ αὐτοῖς, ὅτι ἕως οἱ μὲν λαμβάνοντες χαί-
 ρουσιν, οἱ δὲ ἀρξάμενοι κλαίουσιν· ταῦτα, ἔφη,
 ἃ παρὰ τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις Δοκῆ εἶναι ἀ-
 γαθὰ. Ταῦτα γὰρ τῖνα ὄντας πλεονεξίας, καὶ Δο-
 ξας, ἐπὶ γένεσιν, καὶ τέκνῳ, καὶ τυραννίδος, καὶ βασι-
 λείᾳ, ἐπὶ τῷ λαῷ τοῦτο παρὰ πλεονεξίας. Ταῦτα
 ἔμῳ πῶς ἔκ' ἐσιν ἀγαθὰ· ποῦ μὲν Τέτων, ἔφη, καὶ αὐτοῖς
 Διὶ λεξόμεθα. νῦν δὲ ποῦ τὴν μυθολογίαν γε-
 νώμεθα· ἔσω ἕως ὅρας ἔμῳ, ὡς ἂν παρέλθοις τὴν
 πύλιν Τρόϊω, ἀνώτερον ἄλλον ποδὶ βολον, ἐπὶ
 γυναικας ἔξω τῆς ποδὶ βόλῃς ἐσθνηῶς κερσμη-
 νίας, ὡς περ ἐταίρῳ εἰσάσῃ, καὶ μάλα αὐταὶ
 δύνανται μὲν ἀκροσθῆναι καλεῖται, ἢ δὲ ἀσωτεία, ἢ δὲ
 ἀσπληνία, ἢ ἡ καλὰ κείνη ἢ ἔν ᾧ δὲ ἐσθνηῶσι αὐταὶ
 παρετηρῶσιν, ἔφη, ὅς ἐστιν εἰληφότας τὶ παρὰ αὐ-
 τῆς

τύχης·

σαι, ὅτι εἰς βίον ὁδοῦμονα, καὶ λυσίτελῃ· οἱ δὲ
 τῇ ἄγνοια καὶ τῇ πλάνῳ ὅτι πᾶσι παρὰ
 αὐτῆς ἀπάτης, οὐχ ὁρίσκεισι ποία βίον ἢ ἀληθινὴν
 ὁδὸς, ἢ εἰ βίον, ἀλλὰ πλανῶνται εἰκῇ, ὥς
 περ ἐρεῖ καὶ τὸ πρὸς περὶ σωροθυμίας ὡς πε-
 ριάγουσας, ὅτι καὶ αὐταὶ δεικνύουσι· ὁρῶ ὅτι
 ἐφω. ἡ γὰρ ἐκείνη τις βίον ἢ ὥστε τυφλὴ καὶ
 μαινομένη τις εἶναι δοκῶσα, καὶ ἐσηκῆ ἐπὶ λίθῳ
 ζυγὸς στρογγύλης; καλεῖται ἢ ἐφω, τύχη. ἐστὶ δὲ
 οὐ μόνον τυφλὴ, ἀλλὰ καὶ μαινομένη, ὡς φησὶ αὐ-
 τὴ καὶ τί ἐργον ἔχει; ποῦ πορεύεται πανταχοῦ,
 ἐφω, καὶ παρ' ὧν ἢ ἀρπάζει τὰ ὑπάρχοντα, καὶ ἐ-
 τέροις δίδωσι. παρὰ ἡ αὐτῇ πάλιν ἀφαι-
 ρεῖται παρὰ χεῖμα ἢ δέδωκε, ὅτι ἄλλοις δι-
 δωσι εἰκῇ, καὶ ἀβεβαίως. διὸ καὶ τὸ σημεῖον κα-
 λῶς μιν ὁ τῇ φύσιν αὐτῆς. ποῖον ὅτι; ἐφω
 ἐγώ. ὅτι ἐπὶ στρογγύλῃ λίθῳ ἐσηκῆ· ἔτα τί ὅτι
 σημαίνει; ὅτι ἐκ ἀσφαλῆς, οὐδέ βεβαία βίον ἢ
 παρ' αὐτῆς λόσις ἐκπῶσθαι γὰρ μέγαν, ὅτι σκλη-
 ρὰ γίνονται, ὅταν τις αὐτῇ πρὸς δόξῃ. ὁ δὲ ὅχλος
 ὁ πολὺς οὗτος, ὁ ποῦ αὐτῇ ἐσηκῆς τί βέλεται,
 καὶ τίνες καλεῖνται; καλεῖνται ἢ οὗτοι ἀπερβέ-
 λουσι, αἱ τῇσι δὲ ἑκάστος αὐτῇ ἢ ἐρίπει. πῶς ἔρ-

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ

ποίαν ὁ δὲ ἄνθρωπος Δεῖ βαλίζειν, εἰ σώζεσθαι μέλ-
 λεσιν ἐν τῷ βίῳ· ποίαν ἔμ ὁ δὲ κελύβη βαλίζειν,
 ἢ πῶς; ἔφω ἐγὼ ὁρᾷς, εἶπε, παρὰ τὴν πύλιν θρό-
 νον ἵνα κείμην ἔν τ' τόποις τούτοις, καθ' ὃν εἰς-
 πορεύεῃ ὁ ὄχλος, ἐφ' οὗ καθίηται γυνὴ πεπλάσ-
 μιν τῷ ἦθει, καὶ παρθενὴ φαινομένη, καὶ ἐν τῇ χει-
 ρὶ ἔχουσα ποτήριόν τι; ὁρῶ ἄλλ' ἄλλ' ὅτις ὅστις αὐτῇ;
 ἔφω ἀπάτη καλεῖται, φησὶν, ἢ πάντας τῶν ἄν-
 θρώπων πλανῶντα· εἶτα τί πρὸς αὐτῇ; τῶν εἰς-
 πορευομένων εἰς τὸ βίον ποτίζει τῇ ἐαυτοῦ δύ-
 νامي. τῶν δ' ὅτις τὸ ποτίζει πλάνη, ἔφη, ὁ ἄνθρωπος
 εἶτα τί; ποῖνες τῶν πορευόντων εἰς τὸν βίον πο-
 τέρουσιν πάντες πίνουσι τὸν πλάνον, ἢ οὐ; πάντες
 πίνουσιν, ἔφη, ἀλλ' οἱ μὲν πλείονος, οἱ δὲ ἥλιος. εἰ δ' ὅχ-
 ὁρᾷς ἐνδομὴν πύλης, πλεονέκτης τι γυναικῶν ἐται-
 ρῶν παντοδαπὰς μορφὰς ἔχουσιν; ὁρῶ αὐταὶ ἱέ-
 ρως δόξαι, καὶ ὑψηλοῦσαι, καὶ ἡλιοναὶ καλεῖνται. ὁ-
 ταν ἔμ εἰσπορεύονται ὁ ὄχλος, ἀναπηδῶσιν αὐ-
 ται, καὶ συμπλέκονται πρὸς ἕνασιν, εἶτα ἀπάγ-
 σι. ποῖ ἡ ἀπάγασιν αὐτοὺς; αἱ μὲν, εἰς τὸν σώζεσθαι,
 ἔφη· αἱ δὲ, εἰς τὸ ἀπολλύσθαι διὰ τὴν ἀπάτην.
 ὦ φαιμόνιε ὡς χαλεπὸν τὸ πῆμα λέγεις. εἰ πάσαι
 γε, ἔφη, ἐπαγγέλλονται ὡς ἐπὶ τὰ βέλτιστα ἄξου-
 σαι,

οὔτε κακὸν ἔστιν ἐν τῷ βίῳ· ταῦτ' ἔμ' ἐὰν μή τις
 σωῇ, ἀπόλλυται ὑπ' αὐτοῦ ἐκείσ' ἀπαξ, ὥστε
 ὁ ὑπὸ αὐτοῦ σφίγγος κατὰ βρωθεὶς ἀπέθνησκεν,
 ἀλλὰ καὶ μικρὸν ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ καταφθεί-
 ρεται, καθάπερ οἱ ὑπὸ τιμωρίας παραδιδόμε-
 νοι. ἄρ' ἀέ τις γινώσκων, ἀνάπαλιν, ἢ καὶ ἀφροσύνη ἀ-
 πόλλυται. αὐτὸς δὲ σώζεται, καὶ μακάριος ἐ-
 λθούσῳ γίγνεται ἐν παντὶ τῷ βίῳ· ὑμεῖς οὖν
 προσέχετε, καὶ μὴ παρακίεσθε. ὦ Ἡρόκλεις, ὡς
 εἰς μεγάλῳ ἵν' ἀνὰ ὑπὸ θυμῶν ἐμβέβληκας ἡμᾶς,
 εἰ ταῦθ' ἔτις ἔχῃ. ἀλλ' ἔστιν, ἔφη, ἔτις ἔχοντα· ἐκ
 ἄρ' φθάνοις βίνωσι διηγέμενος, ὡς ἡμῶν προσε-
 ξόντων ἐπαρέεργας, ἐπεὶ περὶ τοῦ ἐπιτίμιον βίῳ τί
 ἔστιν. ἀναλαβὼν ἔμ' ἐάβδου ἵν' ἀνὰ, καὶ ἐκείνας πρὸς
 τὴν γραφὴν, ἔρεᾶτε, ἔφη, τὸν πόδας βολοῦ ἑστῶτος
 ὥρῳ. ἑστῶτος πρῶτον δεῖ εἰδέμεναι ὑμᾶς, ὅτι καλεῖ-
 ται ὁ τύπος ἑστῶτος, βίος. καὶ ὁ ὄχλος ὁ πολὺς, ὁ παρὰ
 πῶν πύλῳ ἐφεσῶς, οἱ μέλλοντες εἰς περιόεσθαι εἰς
 τὸν βίον, ἔτι εἰσιν. ὁ δὲ γέρον, ὁ ἄνω ἔσθης, ἔ-
 χωρὶς χάριτος ἵν' ἀνὰ τῇ χειρὶ, ἐπὶ τῇ ἐτέρᾳ ὥσ-
 περ δεικνύων ἔτι, οὗτος δαίμων καλεῖται. προσ-
 τάττει δὲ τοῖς εἰσπεριουμένοις τί δεῖ αὐτοῦ
 ποιῆν, ὡς ἄρ' εἰσέλθωσιν εἰς τὸν βίον, ἐπὶ δεικνύει

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ

νὸς πῶδ' ἰσοφίᾳ, λόγῳ δὲ καὶ ἔργῳ Πυθαγόρειόν
 τινα, καὶ Παρμενίδην ἐξηλωκὼς βίον, ὅς τῳ,
 τεῖδ' ὁρῶν ὅτ' ἐστίν, ἐπὶ πῆρ γραφὴν ἀνέθηκε τῷ Κρό-
 νῳ. πότερον ἔρ, ἐφίω ἐγώ, ἐπὶ αὐτῷ ἢ ἀνδραγι-
 νώσῃς ἐωρεκὼς; ἐπεὶ αὐτὸς ἀγέ, ἔφη, αὐτῷ,
 πολὺν χρόνον νεώτερος ἢ ὧν, πολλὰ, καὶ παλαιὰ
 διελέγετο. καὶ πῶδ' ἰαύτης δὲ αὖθις μυθολογίας,
 πολλάκις αὐτῷ ἠκηκόη διεξιόντος. πρὸς δὲ
 νῶν, ἐφίω ἐγώ, ὅ μὴ τίς σοι μεγάλη ἀχολία τυγ-
 χάνει ἔσθ' αὖθις, διήγῃται ἡμῖν. πάντῃ γὰρ ὡδὴν
 ἀκοῦσαι, τί ποτ' ἔστιν ὁ μῦθος; ἔδεις φθόνος, ὧ
 ξένοι, ἔφη, ἀλλὰ βούτ' ἰδὲ ὑμᾶς ἀκοῦσαι, ὅτε ὡδὴν
 ἔχει ἡ ἐξήγησις· οἷόν τι ἐφίω ἐγώ; ὅτι εἰ ἴδ' ἔρ-
 σέξετε, ἔφη, καὶ σωήσετε τὰ λεγόμενα, φρόνιμοι καὶ
 θυδαίμονες ἔσεσθε· εἰ δὲ μὴ, ἄφρονες καὶ κακοδαί-
 μονες ἐπικροτοῦν ἀμαθείς γενόμενοι, κακῶς βιώ-
 σεσθε. ἔστι γὰρ ἡ ἐξήγησις ἐοικυῖα τῷ αὖθις σφίγ-
 γος αἰνίγματι, ὃ ἐκείνη πρὸς βάλλετο τοῖς ἀν-
 δρώποις· εἰ ἴδ' οὐκ αὐτῷ σωίη, τίς ἐσώζετο· εἰ δὲ
 μὴ σωίη, ἀπὸ Μυρ ὡς αὖθις σφίγγος· ὡσαύ-
 τας δὲ καὶ ὡδὴ αὖθις ἐξηγήσεως ἰαύτης· ἡ γὰρ ἀφρο-
 σωίη τοῖς ἀνθρώποις σφίγγ' ἔστι· αἰνίσσεται δὲ
 καὶ ταῦτα, τί ἀγαθόν, τί κακόν, τί οὔτε ἀγαθόν,
 ἔτε

ΚΕΒΗΤΟΣ ΘΗΒΑΙΟΥ

ΠΙΝΔΕ.

69

Τυγχανομένο παταγόντες ἐν τῷ ᾧ
 ἔκρονον ἰδὲν, ἐν ᾧ πολλὰ καὶ ἄλλα ἀ-
 ναθήματα ἐθεωρεῖτο, ἐνέκοντο καὶ πί-
 ναις ἡς ἐμπροσθεν τοῦ νεῶ ἐν ᾧ ἦν γραφὴ ἡς ξένη,
 καὶ μύθος ἔχουσα ἰδίως, ἧς ἐκ ἡδυάμεθα συμεα-
 λείν, ἴνες ἐπὶ πότε ἦσαν. οὐτε γὰρ πύλις ἐδίοκει ἡμῖν
 εἶναι τὸ γεγραμμένον, ἕτερον τὸ περὶ τοῦ ἀλλὰ πε-
 ρίβολος ἦν, ἐν αὐτῷ ἔχων ἑτέρως πρὸς βόλως διό-
 ον καὶ καὶ μέγιστον. καὶ ἐλάττω. ἦν καὶ πύλην ἡν καὶ πρῶ-
 του πρὸς βόλως. πρὸς καὶ τῇ πύλῃ, ὅχλος ἐδίοκει ἡ-
 μῖν πολλὸς ἐφεσάναι. ἐνδομὸν καὶ πρὸς βόλως, πλῆ-
 θος τι γυναικῶν ἐωρεῖτο. ἐπὶ καὶ αὐτὴ εἰσόδος καὶ πρῶ-
 του πυλῶνος καὶ πρὸς βόλως, γέροντες ἑσὼς ἐμφα-
 σιν ἐποίει, ὡς περὶ τὰ πύλην καὶ τῷ εἰσιόντι ὅχλῳ.
 ἀφρέντων καὶ ἡμῶν πρὸς αὐτὴν μυθολογίας πρὸς ἀλ-
 λήλους πολλὸν χρόνον, πρεσβύτης ἡς παρὲς ὧς,
 ἐδὲν δεινὸν πάχετε ὧς ξένοι, ἔφη, ἀφρέντες πρὸς
 αὐτὴν γραφὴς Ἰαύτης. ἐν γὰρ τῇ ἡλικίᾳ πολ-
 λοι ἴσασιν τί ποτε αὐτῇ ἡ μυθολογία δύναιτο.
 ἐπὶ δὲ γάρβῳ πολιτικὸν ἀνάθημα, ἀλλὰ ξένος τις
 πάλα ποτὲ ἀφίκετο Διὶ, ἀνὴρ ἐμφερὴς καὶ Δι-
 α 2 τὸς

Κέβηθ Οηβαίς βίος ἐκ τῷ Σειῖδα.

Κέβης Οηβαῖος φιλόσοφος, Σωκράτους μα-
θητής. ὁ λόγος ὃς αὐτὸν φέρονται τρεῖς, ἐβ-
δόμη, Φρύνιχθ, πίναξ. ἔστι ὃ τὸ ἐν ἄλλου
διήγησις, ἐἰς ἅμα ἑνὶ. Παρὰ ὃ τὸ Γλάτωνι
ἐν τῇ ἐχάτῃ ἐπιστολῇ ὅτι πρὸς Κέβητος, ἐπεικῶς
διὲ γινώσκεις τὸ νομα Κέβηθ. γεγραμμένον
γάρ ἐστιν ἐν τοῖς Σωκρατείσις λόγοις, μὲν Σιμμίς Σω-
κράτει Διφλεγόμηνος ἐν τῷ πρὸς ψυχῆς λόγῳ,
ἀνὴρ πᾶσιν ἡμῖν οἰκτιρὸς περὶ οὖντος. ὁ δὲ Ξενοφῶν
φησὶν ἐν πρώτῳ τῷ ἄφρημνημονθυμάτων, κρείτων
τε Σωκράτους ἢ νόμιλῆτος, ἐχαιρεφῶν, καὶ Σιμ-
μίας, ἐκέβης, ἐφαιδίωρ, ἐἰς ἅμοι.

ΚΕΒΗΤΟΣ

ΘΗΒΑΪΟΥ ΠΙΝΑΞ.

CEBETIS THEBANI
Tabula.

ΤΑ ΤΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ

Aurea carmina

ΧΥΘ' ἄπ' ἡ.

Aurea carmina Pythagoræ.

P A R I S I I S,

Apud Martinum Iuuenem, sub insigni diui
Christophori, è regione gymnasij
Cameracensium.

I 557.

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE.